

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urtos/6/2022
Identifikačné číslo spisu:	6022010009
Dátum vydania rozhodnutia:	02.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6022010009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Emila Klemaníča a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom 2. novembra 2022 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného X. V. o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntok/1/2021, z 3. augusta 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného X. V.Š. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 3. augusta 2022, sp. zn. 5Ntok/1/2022, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného X. V. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal odsúdený po porade s obhajcom sťažnosť (č. l. 96 spisu), ktorú následne po urgenciách (č. l. 107 a č. l. 108 spisu) odôvodnil podaním doručeným krajskému súdu 10. októbra 2022 (č. l. 109 a nasl. spisu). V písomnom odôvodnení svojej sťažnosti uviedol v podstate nasledovné (mutatis mutandis): „Odhládnuť od notoricky známych základných podmienok povolenia obnovy konania uvedených v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré predpokladajú existenciu nových, skôr neznámych skutočností, v záujme splnenia zákonnej povinnosti obhajoby za účelom odôvodnenia sťažnosti odsúdeného X. V. proti uzneseniu uvádzam nasledovnú skutočnosť. Trestný čin ublíženia na zdraví nie je podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona obzvlášť závažným zločinom. V danom prípade nie sú potom splnené podmienky predpokladané ustanovením § 48 ods. 3 Trestného zákona na zaradenie X. V. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Táto skutočnosť podľa názoru odsúdeného X. V. do dnešného dňa nebola zohľadnená, čo je možné považovať za zjavný rozpor s ustanovením § 517 Trestného poriadku“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (§ 192 a nasl. Trestného poriadku), po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu krajského súdu je prípustná (§ 402 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku).

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že krajský súd rozsudkom, sp. zn. 3Ntc/3/2021, z 28. apríla 2021, ktoré v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urto/6/2021, z 9. júna 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. júna 2021, rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, uznal rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 48T/3/2020, z 12. augusta 2020 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 1To/137/2020, z 10. decembra 2020, ktorým bol odsúdený X. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 145 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený, okrem iného trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou.

Odsúdený podal 15. marca 2022 (č. l. 74 a nasl. spisu) na krajskom súde návrh na povolenie obnovy konania, ktorý následne doplnil jeho obhajca (č. l. 89 spisu), vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3Ntc/13/2021, ktorý krajský súd uznesením, sp. zn. 5Ntok/1/2022, z 3. augusta 2022 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne v písomnom podaní doručeným krajskému súde 10. októbra 2022, odôvodnil prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu. Spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 14. októbra 2022.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúmaní správnosti rozhodnutia krajského súdu, pri nezmenenom skutkovom a právnom stave a po oboznámení sa so spisom, dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť prípadné nedostatky v skutkových zisteniach v rozhodnutiach, ktoré nadobudli právoplatnosť, pričom dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Pre povolenie obnovy konania, okrem podania návrhu oprávnenou osobou, musia byť súčasne dodržané dve podmienky, a to - musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo prokurátorovi skôr neznáme a musia tieto skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodne právoplatné rozhodnutie.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd správne v odôvodnení svojho uznesenia, sp. zn. 5Ntok/1/2022, z 3. augusta 2022 uviedol, že (mutatis mutandis): „...v prípade porušenia zákona spočívajúceho v nesprávnej právnej kvalifikácii činu tam, kde to zákon vyžaduje a v prípadoch, v ktorých sa obojstranná trestnosť ex offio skúma (čo však nie je prípad uznávacieho konania napadnutého mimoriadnym opravným poriadkom), by sa mohlo jednať o dôvod dovolací [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] a nie o novú skutočnosť zakladajúcu dôvod pre povolenie obnovy konania“.

Vo vzťahu k nesprávnemu zaradeniu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia krajský súd uviedol: „Pre zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu s konkrétnym stupňom strázenia je preto potrebné vychádzať najmä z výroku o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu podľa cudzieho rozhodnutia. Trestný zákon, platný a účinný na území Slovenskej republiky, sa vyznačuje odlišnou diferenciáciou spôsobu výkonu trestu odňatia slobody v porovnaní s Trestným zákonom platným na území Českej republiky. Odsúdeného krajský súd zaradil v zmysle ust. § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia, keďže podmienky výkonu trestu v tomto ústave najlepšie zodpovedali podmienkam, aké mal odsúdený vo výkone trestu v Českej republike. V tejto bol na výkon trestu zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou, čo je v štáte pôvodu najprísnejší spôsob výkonu trestu. Takýmto postupom potom nedošlo v uvedenom smere k zhoršeniu jeho postavenia, a to aj vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Nemožno preto opomenúť, že ani odsúdeným iné právne posúdenie podmienok pre jeho zaradenie do určitého stupňa strázenia, s ohľadom na vonkajšiu diferenciáciu ústavov na výkon trestu, nie je novou skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania; porušenie hmotnoprávných predpisov určujúcich zákonné podmienky pre zaradenie odsúdeného do príslušných stupňov strázenia by však, podľa názoru krajského súdu, mohlo vo všeobecnosti zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a nie dôvod pre povolenie obnovy konania“.

Námietky, ktoré odsúdený vo svojej sťažnosti uviedol, sú vo svojej podstate tie isté, ktoré uviedol už vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na tieto poukazuje a s ohľadom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria z významového hľadiska jeden celok, nebude ich už jednotlivo opakovať (I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016).

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali akékoľvek pochybnosti v rozhodnutí krajského súdu a v tomto kontexte dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, a preto o sťažnosti odsúdeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.